

MISJONITEATED

Nr. 6/7

12. juuli 1935

XIV aasta

Jumala kogudus

H. Christian'i kõne konverentsil Tallinnas.

Jumal on saanud Püha Waimu oma kogudusele. Püha Waim on taewa esindaja maa peal. Me peame ta vastu võtma. Kogudus peab olema tema tööriist. Püha Waim teeb töö maa peal koguduse abil.

Loeme mõned juhtumid, millal Jumal on annud oma Waimu. Iisraeli leeris mõned said Waimu ja nad rääkisid prohveti wiisil. Siis räägiti Moosesele, et ta neid feelaks. Kuid Mooses vastas: „Jumal annaks, et kõik rahvas saaks prohvetiteks! Tõesti Jehoowa paneb oma Waimu nende peale.“ 4. Moos. 11, 29. Ka tänapäev tahab Jumal anda igaihele oma Waimu.

Jüingrid soovisid kord, et langeks taewast tuli ja hävitaks need, kes panewad vastu. Siis vastas Jeesus: „Teie ei tea mitte, misjuguise waimu pärast teie olete.“ Luk. 9, 55. Seejärel peame ka meie endalt küsima, milline waim on meil, millise waimu lapsed oleme? Peame end läbi katsuma, milline on meie waimu wili.

Kui Paulus tuli Ewesusse, siis ta küsis esimeheks asjaks, kas te olete saanud Püha Waimu, kui te usklikuks saite? (Apt. 19, 2.). Mis on siis waimu wili? Mitte ainult tunnete ülewoolus, waid Jumala wägi, mis teeb tugewaks ja tegewaks. Nii siis peame wäga tähele panema, kas oleme saanud Püha Waimu. Paljud on koguduse liikmed, aga neil ei ole Jumala Waimu. Mis peame aga nüüd tegema? Kogudusel ei ole siiski kohtumõistmise õigust, ta ei wõi kedagi hukka mõista, arwustada ja laita, waid peab armastama ja aitama.

Nüüd küsime, kuidas on tekinud adventkogudus? Ta on tekinud Jumala Sõna põhjal. Esiteks Jumal on annud kuulutuse ja siis on kutsunud kuulutajad. Issandal on olnud igal ajal oma eriline kuulutus ja rahvas. Ta seda on ka praegu. Ta ei ole jätnud oma lapsi pimedusse.

Jumal ei tee midagi, ilma et ta seda ei ilmutaks oma kogudusele. „Seit Issand Jehoowa ei tee midagi, kui ta mitte ei ilmuta oma salajast nõu oma sulastele, prohvetitele.“ Amos 3, 7.

Kui on olnud maawärijemine, sõda, revolutsioon, näljahäda, siis Jumala lapsed on seda ette teadnud, ja nad teawad nüüd, mis on tulemas, aga maailm on pimeduses. Jumalal on olnud jaadikud, kelle läbi ta on annud teada oma nõu. Jumala jaadik on olnud Genof, Noa, Abraham, Mooses, Aaron, Joosua j. t. Prohvetid on olnud Jumala jaadikud, kes on kuulutanud selgesti Jumala plaani. Johannes kuulutas Püha Waimu wäes. Jeesus Kristus ise oli taewa kõrge jaadik. Apostlid ja reformaatorid on olnud Jumala jaadikud. Igal ajal on Jumalal olnud jaadikud, kes on kuulutanud tema wägewaid nõusid. Kui on tulnud aeg, siis on ka Jumal annud erilise kuulutuse ja hoiatuse, näiteks enne weerputust Noa läbi, Niinevele Soonase läbi, Jeruusalemmale Kristuse ja apostlite läbi.

Weel eriline aeg on wiimne aeg. Loeme Ilmutuse 10. peatükist. Inglise kujukatakse adventkuulutust. Weel leiame selle aja jaoks kolme inglise kuulutuse — Ilm. 14, 6—12. Seda kuulutust peavad kõik kuulma. See on juur adventkuulutus. Edasi loeme Ilmutuse 18. peat.: „Ja pärast seda nägin ma ühe inglise taewast maha tulewat, sel oli juur meelewäld, ja maa walgustati tema auust.“ Siin on kuulutuse lõpptöö. Inglise on nüüd tulnud. Inglise walgus on nüüd näha kõiges maailmas. Ta on taewast maha tulnud ja läheb üle maa juure wäe ja walgusega. Selle töö teeb ta oma rahwa kaudu.

Nii siis on kõige pealt kuulutus, siis kuulutajad ja kogudus. Ilma kuulutajeta pole kuulutajaid ega kogudust. Adventkogudus on võrjunud kuulutusest. Kuulutus on meid teinud adventuslikeks. Me oleme kuulnud ja uskunud. See kuulutus on Jumala käest.

Maailmas on palju liikumisi, aga neil ei ole kuulutust, neil on kombes. See on nende asi. Jumala kogudus tuleb aga kuulutusest. Issandal on ainult ühejuguine kuulutus. Issanda kogudus on tugew. „Seesinatse kalju peale tahan ma ehitada oma koguduse ja põrgu wärawad ei pea seda mitte ära wõitma.“ Mat. 16, 18.

Keegi ütles, ma olen parem kui keegi tealt teie kogudusest, mis ma sinna lähen. See võib minna hukka, aga too rääkija läheb siis ka tingimata hukka. Saatan piüüab mitmel viisil tahtsada.

Issand asutab oma koguduse kalju peale. See kalju ei ole Peetrus, vaid tõde — Kristus ise. See kogudus on talle väga kallis. Börguvaravad ei pea teda ära võitma. Kristus ise on selle asutanud ja pannud tõelusele.

„Wäga õnnis on rahwas, kelle Jumal on Jehoowa, rahwas, mis ta enesele walitsenud päris-õjaks.“ Saul 33, 12. See on ilus kirjakoht kogudusest. Wäga õnnis on see rahwas, kelle Jumal on Jehoowa ja täidab tema tahtmist. Maailmas on palju ühendusi. Noored eriti kalduvad siia ja sinna kuuluma. Aga parim ühendus on Jumala kogudus. „Oh väga õnnis oled sa Sisrael! Kes on su sarnane? Üks rahwas, kes abi saab Jehoowa käest.“ 5. Moos. 33, 29.

Peetrus oli jünger. Ta jäi seisma. On palju neid, kes on kord olnud adventistid. Nad on ära wäsinud, on saanud wastutõuke, on alanud aga mitte lõpetanud — mitte seisma jäänud. Peetrus kirjutab: „Aga teie olete ärawalitsitud fugu, kuninglik preeftriamet, püha rahwas, päris rahwas, et te peate selle wägewaid nõusid kuulutama, kes teid pimedusest on kutsunud oma imeliku walguje juure.“ 1. Peetr. 2, 9.

Müsitakse, kes te olete, kes on adventistid, kes on selle koguduse rajanud? Wõtame piibli, selles on kirjutatud Jlm. 12, 17: „Kes Jumala käsijõna peawad, kellel on Jeesuse Kristuse tunnistus.“ On Jeesuse Kristuse tunnistus, see on prohwetikuulutuse waim. „Sest Jeesuse tunnistus on prohwetikuulutuse waim.“ Jlm. 19, 10. „Siin on pühade kannatus: siin on need, kes Jumala käsijõna ja Jeesuse usku peawad.“ Jlm. 14, 12. Sellel kogudusel on Jeesuse tunnistus, Jumala käsud, õige ristimine, õige pühaõhtusööma-aeg, õige hingamispäew. Jumal on annud oma kogudusele Waimu. „Aga te olete Kristuse ihu ja liikmed igaüks oma oja poolest. Ja Jumal on mõningad koguduse seas seadnud, esmalt apostiliks, teiseks prohwetiks, kolmandaks õpetajaks, pärast wägewad teod, pärast annid terweks teha, aitajad, walitsejad, mõnesugused keeled.“ 1. Kor. 12, 27. 28.

Kristus käsikis algkogudusel, apostleil, jääda Jeruusalemma seniks, kui nad saawad ehitud wäega kõrgeft. Ruf. 24, 49. Jumala kogudus saab Püha Waimu. On aeg selle üle järele mõelda. Igaüks peab olema saanud Waimu. Osalt oleme juba Waimu saanud, ja osalt on Waim meie juures töötanud. Me oleme jõudnud uude aega. Töö on suurem ja kiisatusi on rohkem. Seepärast on tarwis rohkel määrat Waimu wäge.

Mis on siis Püha Waim? Piibel räägib temast kui isikust. Ta on jumaluse kolmas isik. Mõned on seletanud, et ta on ainult Jumala mõjuwõeldus. Seda ma ei usu. Kirj ei seleta teda nii. Püha Waim töötab inglite kaasabil.

Loeme weel Püha Waimu kohta Joh. 20, 22: „Ta puhus nende peale ja ütles: Wõtke Püha Waimu!“ Ta puhus nende peale. Sellega ta näitas, et nii nagu tunneme teise hingeõhku läledal olles, nii saame Püha Waimu Kristusega ühenduses olles. Tema läbi saame Püha Waimu. Wõtke Püha Waimu! See ei ole fanatism. Me wõtame jeda, mis tema annab.

„Ma tahan wett wälja walada sellele, kel on janu, ja jookswaid wesi kuima peale; ma tahan oma Waimu wälja walada sinu soo peale ja oma õnnistuse sinu juguõjõa peale.“ Jes. 44, 3. Issand ütleb, ma walan Waimu wälja sellele, kes tahab ja igatseb mulle lähemale jaada. Kes aga on rahul endaga, need ei saa Waimu.

Milline peab siis olema koguduse iseloom? Meile on waja Waimu wägi — julgus ja waimustus. Seda wäge saame, kui hoiame puhtad südame ja käed.

Kuidas hüüab Issand adventkogudust? Loeme Jes. 62, 12: „Ja neid peab hüütama pühaks Jehoowa lunastatud rahwaks.“ Igaüks peaks saama meid nimetada pühaks rahwaks. Seepärast on meil tarwis sügawat pühitust. Peame igaüks ennast nägema, milline waim meil on.

Praegusel ajal ei ole kerge olla adventist, täita Jumala tahtmist. Wastupanu ja kiisatus on juur. Igal pool on jumalalalgamine. Aga tema armust saab küll. Jumal ei anna oma Waimu sellele, kes ei ole ennast puhastanud. Jumala nõue adventkogudusele on, et ta oleks puhas. Ta nõuab südamepuhtust. Milline kuuljus on teil? Mulle öeldi kellegi kohta, see ei ole aus. Wõib olla ei räägitud tõtt. Maailma inimesed piüüawad ka sihilikult warju heita. Kui aga laitus on tõsi, siis on asi wäga halb.

On tarwis nii elada, et teised kaasa tulewad, nagu on kirjutatud Safaria 8, 23., et kümme meest hakkawad ühe mehe hõlmast kinni ja ütleswad: Me tahame teiega minna, sest me oleme kuulnud, et Jumal on teiega.

Me oleme kuulnud tõesõna ehk armuõpetust. Müüid peame olema selle sees kinnitatud Püha Waimuga otsekui pitseriga. Püha Waimu me saame lunastuse pandiks. „Ta on meie päranduse pant meie lunastuseks, kes meile on saadetud Kristuse läbi.“ Em. 1, 13. 14. Pant on wõlitus wõi õigustus millegi saamiseks. Nii peame olema saanud igatse päranduse pandi Püha Waimu näol. Selleks aidaku meid Issand, et me end puhastame ja Waimu wastu wõtame, mida ta tahab anda oma kogudusele.

Tagasivaade konverentsile.

Tänamatu oli jälle hea konverents. Rõõmustaval kombel osavõtjate arv kasvab iga järgneva konverentsiga. Nii oli siis nüüd jällegi üle ootuste rohkesti osavõtjaid. See näitab, et Sumal on oma rahvast hoidmas ja annab igahilse täiema tundmise järele. Sulgaline osavõtt täiendab koosolekute mõju. Konverentsi tullahtse saama waimulikku õnnistusi ja jagama waimulikku õnnistusi.

Wõisime rõõmustada, et meid külastas wanem S. L. Christian. Tal on juba elupäewi seljataga, aga töö jaoks on siiski weel küllalt noor. Sumal on teda kaua tarwitanud oma töötajana ning annud talle palju tarkust, kogemusi ja ilmutusi. Ta kannab wäsimatult hoolt oma rahwa eest. Tema ka peaaegjalikult teenis meid kogu aeg, pidas hulga piiblitunde ja õhtuseid koosolekuid. Tema kõned olid kõigile ütle mata tähtsad ja Sumala Waim rääkis tema sõnade kaudu kuulutajate siidamele. Ühe tema kõne oleme toonud käesolewas numbris — Sumala kogudus. Edaspidi awaldame weel tema kõnesid.

Ta kinnitas kõikide usku jelles, milles me oleme kutsutud — adventtões. Wiimasel ajal on palju kiusatusi. Kogu õhkkond maailmas on muutunud leigeks ja hoolimatuks. Oluford on raske ja rahutu. Ei ole kerge täita Sumala tahtmist. Seda rohkem peab usklik end läbi katsuma ja pühendumata Issandale. Sumal weel hoiab maailma,

H. L. Christian,
Põhja-Euroopa divisjoni esimees.

et tema rahwas saaks pitseeritud. Pitseeritakse ühede usk ja teiste uskmatust. Singamispäew on wäline märk inimese ja Sumala ühendusest. Kes saawad pitseeritud, need on oma riided pesnud Talle meres. Kes kannatab tema tulemise päewa, kes jääb seisma — jeda wõtku igaiuks oma isiklikuks küsimuseks. Sumal päästab oma rahwa. — Meid siigawaid mõtteid kuulsiime wend Christianilt.

Rahju, et oodatud generaalkonverentsi esimees C. S. Watson ei saanud meid külastada. Tomal oli ette nähtud osavõtt Euroopas mitmetest konverentsidest, kuid haiguse tõttu ei saanud jeda teostada ega Euroopasse sõita.

Teine küllaline divisjonist, sijemisjoni osakonna juht S. Lowe, saabus konverentsi lõpupoole. Ta kõneles koguduse tööst.

Peale selle olid meie küllalisteks uniooni esimees S. L. Rudy ja uniooni sijemisjoni osakonna juht J. Colder.

Koguduste jaadikuid liidu peakoosolekule oli ilmunud 170. Etindamata oli ainult Lõrwa ja Wõru kogudus. Peakoosoleku istungeil waadati läbi läinud aasta tegewuse aruanded ja ühtlasi wõeti vastu otsused tegewuse ja elu kohta. Liidu ametisse kinnitati endised ametnikud. Aruannetest nähtus, et liikmete arv on kaswanud. Liikmed on olnud tegewad misjonitöös ja ohwimeelsed annetes. Annetest on kümmeis juurenenud, kuid muud anded on läinud pisut tagasi. Töö läheb edasi. Sumal on meid aidanud. Milliseid õnnistusi me oleme wõinud saada ja mille eest me wõime olla tänulikud, need mõtted on wõetud kofku esimeses peakoosoleku otsuses. Läbirääkimistel awaldus jooow, et meil oleks rohkem ewangeeliumitöölisi, sest meie maal on janu tõe järele. Wõif olid weel huvitatud sellest, et peakoosolekule esineti kindla plaaniga, asutada misjonikool Gestisje. Peakoosolek wõttis kooliasutamise otsuse vastu. Ka ühtlasi konverentsi ajal toimus ka misjonikooli tegelik asutamine. Koosolijad töid oma annetuse kooli jaoks wõi andsid kirjaliku lubaduse annetada hiljem mingi summa. Wõifide peakoosoleku asjade harutamine toimus üksmeeles ja kiiresti. Wõpüks terve koosolek näitas ülestõusmisega, et tahetakse töötada üksmeeles ja palwetada üksteise eest.

Meil õnnistusrikkail konverentsipäewil saime uut jõudu ja julgust minna edasi usuteel ning lootuse jõuda eesmärgile. Wõisime lahkuda tänulikud teadmises, et Sumal on hea ja tema heldus kestab igawesti.

S. P.

Aastapeakoosoleku otsused.

Aastapeakoosolek peeti tänawu Tallinnas, 30. mailt — 2. juunini, kus ajel leidsid ametnikkude ja tööliste walimised ja wõeti vastu mitmesugused otsused alljärgnevalt:

Liidu ametnikud: Esimees — Eduard Mey, kirjatoimetaja-kassapidaja — Mary Saks, noorteosakonna juht — Eduard Mägi, sijemisjoni- ja hingamispäewakooli-osakonna juht — Aleksander Sabraf, kirjandusewangelistide juht — Ernst Zaimets.

Liidu nõukogu: E. Mey, M. Bärengrub, E. Mägi, A. Aug, N. Midri, G. Dattik ja K. Murd.

Revisjonikomisjon: E. Zannsen, G. Reiner ja E. Lillioja.

Kirjandusosakonna juht ja wastutaw toimetaja — Martin Bärengrub, abitoimetaja — Harald Pilt, kassapidaja — Mary Saks.

Koolinõukogu — esimees: Ed. Mey; liidust: R. Winglas, R. Niffar, M. Bärengrub, E. Mägi; unioonis: S. L. Rudy ja E. Diesnes.

Sisseõnnistatud jutlustajad: Eduard Mey, Ludwig Niffar, August Aug, Martin Bärengrub, August Klement, Eduard Mägi ja Jaan Daniel.

Piiblitöölised: Aleksander Sabraf, Ernst Zaimets, Mary Saks, Richard Winglas, Johannes Wilba, Jakob Mey, Arjel Tuule, Wiktor Kärmas.

Matijed kirjandusewangelistid: Adolf Mikas, Alwine Ruusner, Liisa Raagner, Frants Saarela, Liisa Tuttelberg, Marie Wiilup, Anna Pöder, Marie Lobjakas, Harald Jürgeñson.

Ssejseiswa kogudusena wõeti liitu vastu senine Abja grupp 14 liikmega.

Peakoosolekul wastuwõetud otsused:

1. Tänuotsus.

Koffku tulles 40-da tegewusaasta järele peakoosolekule näeme, kuidas Sumal on kannud wäiksel alustatud adventtööd meie kodumaal läbi raskete aegade, millal mitmed töölisid pidid kannatama wangipõlwe ja töö ise pidi läbi elama wastupanu ning wapustusi; näeme, et Sumal on hoidnud läinud aastal meie kodumaal rahu ja julgesoleku; tunneme, et Rõigewägewama käsi on meid aidanud raskustes, ning et Tema armastus on olnud meiega kannatlik, oleme wõinud töes jümneda ja wägewa tõejona läbi kalleid hingi igawese walguje juure juhutada, ühendades neid kogudusega; tunneme, et hoolitsew Sumal on meid igakülgsest õnnistanud ajalikus kui ka waimulikus elus, andes meile kõik, mis eluks wajaline, kindes edu sijemisjonitöös, heategewuses ja noorjooosakonnas; tunneme, et ülesehitaw Sumala Waim on tegutsemas juba konverentzi esimestel päewadel, mis awaldub nii rohkesti kofkutunud jaaditute

juures waimulikus üksmeelses ja asjalikkuses; selle pärast wäljendame kõikwõimsale Jumalale, meie taewasele Sjale, oma südamlikema tänu ja tootame ustawaks jääda adventtkuulutusjale, töötades kogu jõuga hingede kasuks, kuni weel aega. Oma hingepõhjast tulewa tänu toome esile lauluga: „Et mu kohus tänu teha“.

2. Terwitus Riigivanemale.

Otsustame saata härra Riigivanemale tänu- ja terwitustelegrammi.

3. Kooliotsused.

1. otsus: Kuna adventkogudus Cestis on kaswanud liikmete arvult üle 1900, kellede seas palju õppehilulisi ja andekaid noori ja kuna Sumala töö Cestis wajab kristliku haridusega noori jõude ja kuna Cesti osakond Riia misjoniseminaris liidwideeriti, mille tõttu praegu kooliskäijate õpilaste õppimine katkestati, siis otsustame:

1) seada endale eesmärgiks Cesti misjonikooli awamise ja 1936./37. kooliaasta alguseks omandada kohase krundi, majad ja sisseseade;

2) et juba 1935./36. kooliaastal hakataks peale Cesti misjonikooliga Tallinnas, Merepuiesteel 14-a, umbes 15 õpilasega;

3) et esimesel kooliaastal 1935./36. õppekawa wastaks Põhja-Euroopa diwisjonis sisseseatud nelja-aastasele misjonikooli kursusele.

2. otsus: Et koguda osa wajalikke wahendeid Cesti misjonikooli awamiseks, soowitame koguda 1936./37. kooliaasta alguseks eriline koolifond Kr. 15.000.— suuruses summas järgmisel teel:

1) tehes eriline korjandus selle peakoosoleku ajal koolifondi heaks;

2) määrata kaswatuspäewa korjandus 20. juulil 1935 mainitud fondile;

3) igal liidu töölisel tuleks koguda selleks otstarbeks vähemalt Kr. 50.—;

4) kutsuda üles koguduseliikmeid ja töesõpru toetama kooli erilise annetusega;

5) et kõigis kogudustes, alates juulist 1935, üks kord wõi vähemalt kahe kuu tagant wõetaks korjandus selle fondi heaks; jedašama palume teha ka noorte osakonnades;

6) palume õdesid-wendi ja töesõpru anda sellele fondile protsendita laenuks oma kogutud summadest. Need laenud tulewad andja soowil wäljamaksmisele pärast 1. jaanuari 1939.

3. otsus: Loetudes peakoosolekul wastuwõetud otsusele Cesti misjonikooli asutamise üle ja aru jaades kristliku kaswatusje tähtsusest kutsume üles õdesid-wendi ja lastewanemaid, kel on õppe-

himulisi lapsi, neid jaata ajutatavasje misjonikooli ja niid juba hakata selleks wahendeid koguma. Samuti kutsume ules ka koiigi noori ja firjandusewangeliste plaanifindlast selle eesmärgi poole piiida, et astuda misjonikooli opilasteks, et endid selle läbi kaswatada tublimateks kristlasteks ja töölisteks.

4. Noorsoo otjus.

Tähele pannes aja tõsidust, millal igasugused waimulikud, waimjed ja muud hädaohud meie noori waritfewad ja ähwardawad, otjustame:

1) et meie noored hoiaksid kindlamini adventkuulutuse põhimõtete poole ja neid läbi elaksid;

2) et meie noored hoiduksid maailma-meele ja waimu eest;

3) et nad elaksid koguduses ja välispool kogudust kõigiti eeskujulikult meie liikmete auks;

4) et meie noored ilka rohkem austaksid oma kristlikkude wanemate ja adventliikumise juhtide nõuandeid ja hindaksid kristlikke õpetusi;

5) et noored koguduse misjonitöö ettevõtetes kaasa aitaksid innuga ja noorusliku jõuga ning jaatutaksid noorte eesmärgid.

5. Lõikustänu töö.

Õuna lõikustänu töö on tähtsamaid abinõusid töö lewitamiseks ning avaldab suurt mõju meie liikmete waimuliku elu ja misjoniwaimu tõstmiseks ja kuna see on suureks toetujeks meie misjonile, siis otjustame:

1) üleskutsega pöörata meie ewangeeliumitöölise ja koguduseliikmete poole, et nad sellel aastal koiik oja wotaksid lõikustänu tööst ja piiuaksid igaiks oma isikliku eesmärgi jaatutada;

2) lõikustänu töö ajaks wotta 31. augustist — 12. oktoobrini, seega piiuides oma eesmärgi jaatutada kuue nädalaga.

6. Hingamispäewakool.

Et hingamispäewakool on tähtsaim korraldus meie liikmete ja laste waimulikuks kaswatuseks ja et selle anded moodustawad suure toetuse meie misjonile, siis otjustame:

1) ules kutstuda koiiki liikmeid rohkem oja wõtma hingamispäewakoolist;

2) a) lapsi nii palju kui iganes võimalik tuua hingamispäewakooli, b) hoolitfeda selle eest, et lapsed jaatwad igal meerandil korrapärajalt oma õppetükid, c) et wanemad oma lapsi aitawad õppetüki õppimises, neid selleks ules kutjudes ja õppetüki läbiwõtmisel aidates;

3) joowitame wastu wotta diwisjoni ja unioni nõukogu otjuse, et iga tööline suurendaks oma hingamispäewakooli andeid 25% ja koguduseliikmed võimalust mööda 2 jendi wõrra.

7. Koguduste piiblitöö.

Õuna piiblitööde pidamine on kõige tähtsam inimeste tööle wõitmisel ja Sumala suurt tööd ei

jaa enne lõpetada, kui koiik meie koguduseliikmed lähewad oma kaasinimeste juure ja neile peawad piiblitunde, siis otjustame:

1) ules kutstuda koiiki ewangeeliumitöölisi ja kogudusi, et nad rohkem tähelepanu pööraksid piibligruppide organiiseerimisele;

2) aastawalimistel walida kogudustes ühes teiste ametnikkudega ka piibligrupi juht, selle ulesanne on oma grupi liikmeid õpetada ja wälja wiia piiblitööle;

3) liidu juhatusel wälja töötada kindel kawa piiblitöö organiiseerimiseks ja arendamiseks, ning see teatavaks teha kogudustele;

4) ules kutstuda koiiki noori wendakid ja õdesid tegema isiklikku piiblitööd.

8. Firjandusewangeeliumitöö.

1. otjus: Tähele pannes ajatõsidust, kõlbelist ja usulist languist, mis on raskendanud ning takistanud firjandusewangeeliumitööd, joowitame firjandusewangeliste end täielikumalt pühendada Sumalale:

1) hoiduda külgehaakawa maailmawaimu ja ritutud konnete eest;

2) igapäewases elus wotta eeskujuks Kristust ja töötada Tema waimus, mitte teenistust eiskohale seades, waid enastjalgawat teenistuswaimu;

3) arendada rohkem usu- ja palweelu kaitjeks usunõrkuse wastu; lugeda igapäew piiblit, tunnistusi ja töö jaoks antud juhtkirju;

4) igal ajal ja kõigis olukordades filmas pidada oma suurt eesmärki ja kõrget kutset, ning sellele wastawalt tegutseda;

5) et kümniise maksimisest Issjanda õnnistus ära oleneb, joowitame firjandusewangelistidel olla ustatu kümniise maksimises, samuti ka ohwrinädala annetes, lõikustänu- ja suurnädalatöös.

2. otjus: Urwesje wõttes, et ewangeeliumitöölise organiiseeritud koostöö kaudu on võimalik rohkem hingi wõita tööle, joowitame firjandusewangelistidel ja jutlustajatel arendada tihedamat koostööd. Tõest huwitatute aadressid edasi anda jutlustajatele ühes nende juures edasitõotamiseks wajalikkude teadetega.

3. otjus: Tähele pannes, et kindel eesmärk töö korraldamiseks ja heade tulemuste jaatutamiseks on wajalik, määrame alatiste firjandusewangelistide eesmärgiks töötada kuus: wennad 140 tundi, õed 130. Üldlähimüügi eesmärgiks wotta kuus: wennad Kr. 100.—, õed Kr. 85.—.

4. otjus: Et misjonikooli opilastele ja firjandusewangelistidele võimaldada wahendite kogumist Gestis ajutatawas misjonikoolis edasiõppimiseks, otjustame misjonikooli opilastele, kes kooliwahetajal (nelja kuu jooksul) müüwad firjandust Kr. 450.— wäärtuses ja kui nad seeläbi

Muljeid Poolast.

Juuli kuul kuulastasin P. C. divisjoni ettepanekul kaht Poola konverentsikoosolekut ja noorte kongressi. Olen ka varem viibinud Poolas, kuid pole saanud lähemalt tutvuda sealsete olukordadega ja adventtööga. Viimane reis avas selleks suuremad võimalused. Sihtlikult tutvudes võisin saada palju selgema ja täpsema pildi sealset elust ja tööst, kui see oli võimalik saada teiste käest kogutud kaardendiliste teadete kaudu.

Poola on juur riik, üle 33 miljoni elanikuga. Maal on palju loodusvarasid. Paiguti on veel juured metsad; lõunapoolhes osas on jõekaevandused. Kuna Poolal on ka ligipääs merele, siis areneb kaubandus jõudsasti. Valitsus püüab kõigiti tõsta maa ja rahva jõukust. Rahvas tunneb kahju oma suure mehe, marsjal Piłsudski, surmast. Paljud kandjad leinamärke. Poola koosneb osadest, mis kuuluvad varem Venemaale, Austriale ja Saksale. Nii on nende kultuur ja arenemine ka erinev. Sõjegi seadused on mitmesugused, vastavalt nende riikide seadustele, kuhu üks või teine osa varem kuulus. Praegu on käsil seaduste ühtlustamine ja uue põhiseaduse väljaandmine.

Elanikud on suure enamuses katoliku usku. Poola on ikka olnud katolitismi kantjiks. Peale katoliiklaste on seal palju veneusulisi, greeka-õigeusulisi ja väiksemal arvul protestante. Viimased elavad peaaesjalikult lõunapoolhes riigiosas. Adventkuulutus on tunginud ühikutesse kohtadesse

juba üle kolmekümne aasta tagasi; ta on pidanud mõtlema juurte raskustega ja vastupanuga. Poola iseseisvuse ajal on seal küll usuvabadus, kuid kohapealsed võimud, eriti kirikumõimu kandjad, püüavad kõigiti tööd takistada. Mitmel korral on olnud evangeeliumitöölistel isegi elu hädaohus; ka liikmed kannatavad palju. Kuna mitmesugustes riigiosades on maksimas eriseadused, siis on ka töövõimalus ja vabadus mitmesugune, vastavalt kohalikele seadustele ja usulistele maadetele. Poolas on veel juur töö teha. Warsjavis, pealinnas, kus üle 1.200.000 elaniku, sellega suurem kui terve Eesti, on kõigest 65 adventisti. Paljudes linnades pole üldse veel tööga alustatud; samuti ootavad maal tuhanded külad kuulutust.

Katoliiklased on küll raskemad mõita, aga nad on ustavad liikmed, kui tööde on neid kätte saanud. Mõned töölised isegi eelistavad tööd katoliiklaste seas. Nad on usulisemad kui protestandid. Viimaste hulgas on palju jumalalagajaid ja ükskõikseid. Kõige suurem edu on töö vähenemisele maades veneusuliste seas. Töö väljawaated on rõõmustavad. Poola misjonikoolist on välja tulnud mitmed tublid noored töötajad, kes tulevikus peavad kandma töökoormat oma õlgadel.

Viimastel aastatel elasid kogudused läbi juured sisenised vapustused. Valvonnad püüdsid

teenitud rahast on maksnud laole skr. 120.—, anda toetusrahana —

- a) kirjanduslaost skr. 15.—
- b) liidult „ 15.—

9. Kümnis.

Et kümnis on Sumala korraldus, millest jääme rikkalikke õnnistusi, palume oma armsaid õdede-venendi ustavad olla kümniise andmisel ja jelles asjas hoida puhtast siidametunnistust Sumala ees.

10. Wolitus Liidu nõukogu.

Wolitame S. P. Adventisti Koguduste Eesti Liidu nõukogu, ilma erakorralise peakoosoleku kokku kutsumata, täies ulatuses tegutsema: kõigi ostumüügi lepingute sõlmimiseks, nende väärtuste väljamaksmiseks, rahaoperatsioonide tegemiseks, liidu finnisvarade müümiseks, samuti ka kõigi muu liidu asjade ajamiseks konverentsiaasta jooksva kuni järgmise peakoosolekuni.

M. Saks, Liidu sekretär.

Pidagem meeles!

20. juulil on

kasvatuspäev,

millal pühendame kõige tähelepanu meie noorsoo kasvatusel ja misjonikooli asutamisele Eestis. Kogudustes loetagu ette artiklid „Eesti misjonikool“ ja „Misjonikooli kava“, käsitatagu ringkirjaliselt saadetud piibliuurimine ja peetagu palve- ja pühendustund. Ühtlasi võetagu korjandus kooli jaoks.

27. juulil on

arstlik päev,

millal on ettelugemiseks artikkel „Suure Arsti töö“. Piibliuurimisel käsitatagu tervishoiu ja kasinuse mõtet.

3.—10. augustil on

ohvrinädal.

3. augustil võetagu läbi käesolevas numbris olevad artiklid ja ringkirjaliselt saadetud piibliuurimine. 10. augustil leiab aset ohvrinädalana anuete kogumine.

uute „liikumistega“ liikmeid eneste poole võita. Pealekaebustega, walega ja wagatsewa näoga te-
gutsedes läks neil korda mõndagi nõrka hinge ära
eksitada. Uniooni esimees L. L. Babienko ener-
gilisel juhatusel on hädaohud mõidetud ja advent-
liikumine kasvab sijemiselt ja väliselt. Kindlasti
saame veel Poolast imesid kuulda. Palmetame
selle suure ja lootustäratava tööpõllu pärast!

Lääne-Poola põllu konverents ja terve Poola
uniooni noorsookongress peeti Warsjavis. Suvi-
taw ja õnnistusrikas oli sellest osavõtt. Saadikud
olid kõlku tulnud kaugemalt ja lähemalt. Üff-
liikude seas avaldus üksmeel ja armastus. Kõik
otjused tehti üksmeelselt ja läbirääkimised jõudsid
rahuvaimus. Torkas silma see wahetord liikmete
ja tööliste wahel; liikmed hindawad ja austawad
oma töölist. Koguduse liikmete seas paistis ole-
wat enam elujõulisi inimesi, mehi, kui meil Gesti-
s. Liikmed avaldasid suurt huwi konverentsi
vastu. Kuulsin, et mõnes konverentsis idapool
liikmed on käinud mitukümmeend kilomeetrit jala,
et oja võtta koosolekuteest. Üks 70-aastane wend
käis 70 kilomeetrit, et külastada konverentsi. Sel-
lest paistab huwi ja armastus kuulutuse vastu.

Noorte kongress, mis järgnes põllu konverent-
sile, oli suureks õnnistuseks kõigile osavõtjatele.
Umbes 250 noort olid üle riigi kõlku tulnud.
Nende seas nägin palju intelligentseid ja lootust-
äratatawaid nägusid. Noored on adventliikumise
suur lootus. Seda on nad ka Poolas. Nuumikas
üliõpilaste jeltki jaalis mõisime koguneda koosole-
kuteks. Seinal oli ilus üleskütse ja noorte hüüd-
sõna: „Tõuse üles ja walgusta!“ ning „Kristuse
armastus junnib meid.“ Noored olid kogunenud
mitmest rahwusest, mõned neist riietatud rahvus-
rõiwastesse. Eriti huwitaw oli noorsoo osakon-
dade juhtide esinemine ühel noorsookoosolekul.
Efineti kõnedega ja lauludega poola, jaffa, wene
ja ukraina keeles.

Me oleme wahel saanud mulje, et Poola on
mahajäänud maa. Ma sain aga wastupidise mulje.
Meie noortel on neilt mõndagi õppida; kindlasti
wõiksid nad ka meilt midagi õppida. Poolakad on
lõunapoolne rahwas ja temperamentsemad. Mulle
meeldis see waimustus, elawus, hoogsus ja jõu-
küllus, mis awaldus nende koosolekutel ja tege-
wuses. Meie, eestlased, peame end laulurahwaks
(ka teised ütlevad seda meist). Poola noored on
siiski meist ees. Nad ei wäsinud küll üffliikori-
dega, küll ühiskooriga, küll duettidega ja poolo-
dega esinemast. Nad laulawad hästi; eriti mees-
hääled on tublid. Wene koor oli wäike, armult
8—9 inimest, aga nad laulsid wägewalt. Nende
ijeloomustawaks ja erandiliseks lauluks oli Taaweti
laulude ettekandmine. Üffski koor ega rahwas ei
oska seda wist nii hästi teha, kui wenelased.

Nende laul oli alati naudinguks kuulajatele. Mär-
kimisväärt on asjaolu, et noored ei hābenenud
esinemast keelpillidega — gitarredega. Selles juh-
tes on nad meist küll „maha jäänud“, sest meil
loetakse laulu gitarrede saatel kõlbmatuks üegi
harilikudel koosolekutel, weel wāhem wõiks hel-
lest olla juttu noorsookongressil. Olgu moega
lugu kuidas on, aga tõsiasi oli see, et sarnane pil-
lidega esinemine oli wāga armas kõigile kuula-
jatele ja seda meeleldi taheti. Peaaegu igaks koos-
olekuks lauldi kaks wõi enam laulu lauljate poolt.
See tegi kongressi jūdamlikumaks ja mahlatamaks.
Ka kõned olid ülesehitatawad ja jütitatawad.

Kiirelt möödus kolm ilusat kongressipäewa.
Wiimases kõnes w. Babienko toonitas seda rõõmu,
mis meid ootab Kristuse igaweses riigis, kui jää-
me ustawaks oma Õnnistegijale. Rahju oli lah-
kuda. Noored läksid laiati uue otjusega ja jõuga
mõidelda head usuwõitlust ja wõita hingi Kris-
tusele.

Poolas on meie ridades 750 noort ja umbes
1000, kes meie wanemate lastena ootawad tõe-
lõitmist. Sellise pühendatud noorte hulgaga wõib
Sumal teha suurt Poolas.

Warsjawi koosolekutele järgnes Lõuna-Poola
põllu aastapeakoosolek Bielsko linnas, mis asub
ilujas maastikus, māgede läheduses. Seal elawad
liikmed tihedalt imbruskonnas. Neil koosolekutel
saime jällegi tunda Sumala suuri õnnistusi.

Lānawused konverentsid olid eriti õnnistus-
rikkad. Seda mõisime ka Gesti kogeda. Sumal
tahab läheneda wiimasel ajal oma rahwale. Kui
me tema palat otjime ja tema õnnistusi igatsime,
siis ei wõi need jääda tulemata. Sumala rahwal
on ka wiimne aeg tõsiseks eneseāraandmiseks ja
jahutamise aegadest osajaamiseks.

Bielsko lähedal asub Poola misjonikool. Paar
aastat oli see sulatud. Lānawu aastal tahetakse
see jälle awada. Kool ise asub ilujas imbruses,
māgede jalal. Loodame sellele head tulewikku ja
õnnistusrikkast tööd.

Aeg möödus kiiresti. Koosolekute lõpul pöör-
dujin koju poole. Olin ise õnnistusi maitse-
nud ja loodan, et Sumal wõis mind ka teiste kasuks
tööriistana tarvitada. Adventpere on ühine pere
ujs, wõitluses, armastuses ja tões. See tõde ja
liikumine wõidab.

Adventuflitid Poolas saatsid ka Gesti üff-
liikudele termitusi, mida nende ridadega kõigile
edasi annan.

Tagasiõidul peatusin ka Riias paar päewa,
kus peeti Läti konverents. Ka neil koosolekutel
mõisime samuti tunda Sumala ligiolebut. Issand
on hea oma rahwale kõikjal.

G. Mey.

Noortepäevad Suschenhofis.

Need olid meie noorte juurpäevad. Ei ole meie filmad enne näinud nii palju adventnoori koos. Sellise juure hulga noorte keskel wiibimine valmistab üleva meeleolu. Väga ülendavad olid palvused ja koosolekud avaras loodustemplis. Kõigeks oli hästi ette valmistatud ja korraldatud. Ja ilmad olid nii, et paremaid enam ei saa soovida. Kõõmustas igaüks, kes oli tulnud neist noortepäevadest osa võtma.

Niias jõudnud sadamasse, meid eestlasi võeti vastu orkestri helidel.

Suovitavalt ja omapärajelt toimus sõit Suschenhofi. Üle neljasaja laagrisseõitja ajus juures lodjas, mida vedas väike puhjirlaev. Sõitjine Diiina mööda Riisa järvele, mille kaldal asubki Suschenhof.

Maandusine Suschenhofi sadamas. Siit marsijine rongkäigus laagriplatfile, iga osakond oma lipu all.

Suschenhof oli õhitud külaliste vastuvõtuks. Losi tornis lehvüsid Läti, Eesti, Leedu riigilipud. Teele oli piistitatud aumärav, millel pealkirjaks: „Sveiki briva jaunatne brivaja Latvija!“ (Tere tulemast vabast noored vabas Latvijas!).

Laagriplats asus losijst weidi eemal männimetsa all. Platfile oli piistitatud kõlakoda lauljatele ja pult kõnelejatele ning teisel koosolekutell.

Jõudnud rongkäigus laagriplatfile, eestlased juhiti kõlakoja paremale tiivale ja leedulased vasakule tiivale, ning lätlased keskele. Metjaalune, kus enne olnud vaiksus, täitus noortest. Silme ees avanes kaunis pilt. Oli kõrsijelt huvitav ja vaimustav filmapilt.

Pasunahelid kuulutasid noortepäevade alguse. Läti ühendatud koorid laulsid terwitusklaulu. Seejärele Liivi liidu esimees S. Linde ütles noortepäevadeks avasõnad, milledes märkis, et ootame palju nendest päevadest, nimelt ühineme ühiseks pereks ja seame ühised eesmärgid, ja kõik mis teeme, tehku meid paremaiks Jumala teenreiks. Peale avasõnade manitses külalisi hästi vastu võtta, ning külalistele — eestlastele ja leedulastele ütles soojad terwitussõnad. Siis esitas veel aukülalised, kes olid tulnud juhtijatena teenima noorte koosolekuid. Neist igaüks pidas lühikeste terwituskõne. Kõnelesid Läti misjonifeminari juhataja R. Rose, Balti uniooni esimees S. R. Rudy, generaalkonverentji noorjoo-osakonna juht M. Peterjon, Soome misjonikooli juhataja A. Rintala, Eesti liidu n.-osakonna juht E. Mägi ja Leedu n.-osakonna juht A. Viršgal. (Divisjoni noor-

joo-osakonna juht G. Anderson jõudis kohale Kolmandal laagripäeval.)

Pärast avamis koosolekut juhutati kätte magamiskohad. Telkijid oli vähe, neid jatkus ainult mõnele. Sed said tallipealse, wennad kiiini. Seadjine asemed korda ja toibusime pisut reisiväsimusest.

Kui päike oli juba loojas ja widewik laotus üle looduse, kõlajid pasunahelid, kutsudes õhtupalvusele. Noored ruttajid jälle laagriplatfile, juure loodustemplisse. Siin widewikus ja õhturahus näis maa ja taewas olewat ühendatud. Lundus, nagu oleks uus maa — ei ole enam halbust, kõik oleme Jumala lapsed... Võimas noorte laul oli liigutav ja eestpalvetaja häälega ühinesid kõikide hingehüüded taewa poole. Väga ülendav oli jäärane jumalateenistus.

Palvuse lõppedes sammusime vaikelt ära. Tuli esimene öö laagris. Kõik uinujid reisiväsimusest. Magati ridamisi külg külje kõrval.

Homnikul kell 6 äratatakse. Ajutakse päevakawa täitmisele, mis kestab õhtul poole üheteistkümmeni.

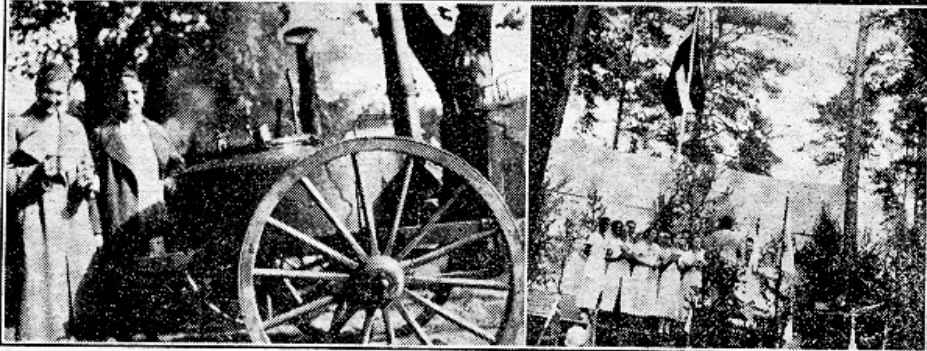
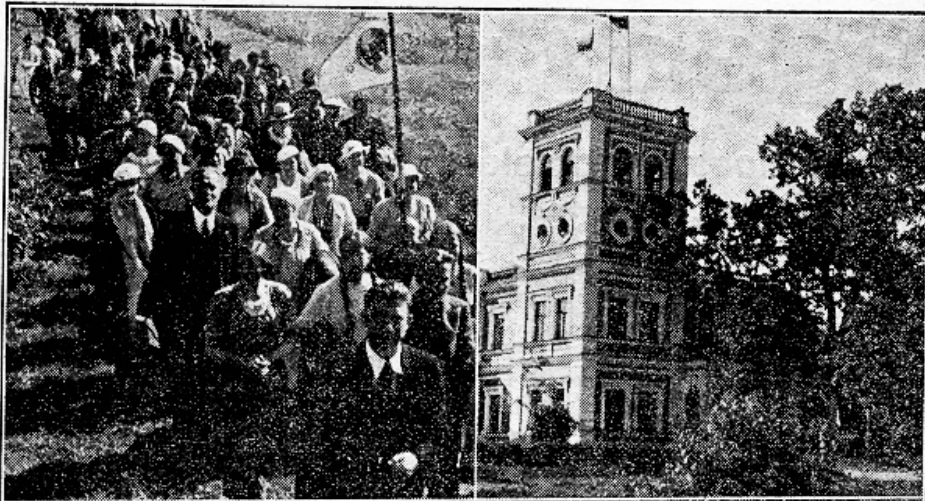
Kell 7 kutjub pasun hommikupalvusele. Noored ilmuvad nüüd juba puhunud ilmel. See hommikune kogunemine on kui tiikise uut maad. Kogume samade mändide alla, samasse loodustemplisse. Hommikupäike põimib kuldniite meie ümber, männid lewitavad waigust-magusat lõhna. Noorte hull sejab ja austab oma Soojat.

Pärast hommikupalvust ruttame losji poole. Seal on meile uus elamus. Tuleb olla toidusabas. Seisame tassid käes — ligi neljasajapealine noortewägi ootab järke. Nea pikkus ulatab sajasse meetrisse. Tuleb oodata. Siiski toidujagajad on karmed ja rida kahaneb jõudsalt. Toit keedetakse väljakateldes. See kohw on kõstetud suurte nõudega lauale ja korvides on kuhjas wõileibu. Igaüks saab portsjoni, ja kui sellest ei jaktu, saab pärast veel liha. Saame hästi sõõnuks.

Söögilauaks on sealfamas kingas — seal jiiitakse. Oleme tõeliselt looduslapsed.

Pärast einet algas koosolek. Päevased koosolekud peeti juures telgis. See mahutas kõik koosolijad ja andis warju põletawa päikese eest. Telgi esiseina ilustasid kolmes keeles noorile julgustawad sõnad: „Noorus, ole tugev!“

Waadeldes telki tuli meele iisraellaste kõrwerännak. Neil oli tell, kus elas Jumala Waim. Ka meie, noored, oleme rändamas maailmakörwes igawese Naanami poole ja oleme kogunenud siia,

Bilte Noortepäevadest.

Noortevägi sammub rongkäigus laagriplatsile noortepäevade avamisfoosole tule. Esi ohal eestlased noortetuhi Mäega. — Suschenhofi misjonitooli peahoone, Iosf. — Uniooni esimees S. Rudu (paremal) pidamas avamiskonet. — Baltvus loodustemblis. Gemal on näha foosole tuteit. — M. Sats ja A. Rufa on end pildistanud väijafu-patla juures. — Eestlaste toor esinemas W. Johanson'i juhatusel.

päeval juba tundsinet kahju, et järele on jäänud weel ainult üks päew.

Oli soow waadelda weel seda ilusat paika, wotta kaasa helgemaid mälestusi neist noortepäevadest. Konisime kõrget treppi mööda üles Armastusmäele. Jalutasime pikki mäeharja. Paistis Suschenhofi majade kogu rohelistes ehtes. Ta on metsa, künaste ja järwe keskel. Rahu nagu laotub tema üle... Gemal läitis järwe waitne pind õhtupäikeses, otje kujutus klaasmerest... Takkis mõte nagu Ford Beetrusel, olles oma Snnistegijaga muutmismäel: siin on hea olla... Rahupäew hakkas lõppema, päike oli weeremas. Kõlased pajunahelid — koguneda! Räktime rahupäewa lõpul palwele.

Saabus pühapäewa hommik. Lossi tornist kostis äratusmäng. „Arkage, nii wahid hiiüdwad“. Siis meelestus, täna on lõpupäew. Kõigil on kurtwem meeleolu — lahtumismeeleolu.

et saada jõudu rännaku jatkamiseks. Niiüdi oli jelles telgis Sumala Wainn.

Sietu kogu päew läbi kestsid koosolekud. Oli ainult lõunane ja õhtune waheaeg. Lõunawaheajal jaine mahti kasutada looduse hääwefid — päikest, õhku ja wett.

Koosolekud olid jügawalt waimulikud ja usu-elu ülesehitawad. General-konverentsi noorsoo juht iseäranis manitjes tõijisele usule. Temalt kuulsime wõiduelu, maailmajuhumise, hingamispäewa pühaduse j. m. üle. Kõik kõnelejad tahtsid wõimalikult palju ütelda — ütelda seda, mida tahaks ütelda meile taewane Jsa. Koosolekuid jälgiti hoolega. Pliatfid olid kogu aeg noorte käes tegewad. Taheti wõimalikult palju jäädmustada.

Niiwiiji möödujid imekiiresti need päewad. Algul arwasime, et neid seitset päewa on küllalt, kuid pärast nägime, et neid on wähegi. Hingamis-

Oleme koosolekul ja kuuleme weel wiimseid soowe meie wanemait töolistelt. Meil on olnud ilusad päewad feltjis wiibides, kuid niiid on tulnud aeg, kus selle hea peame ka teistele kojujääjatele wiima.

Siiski ei ole weel täiesti lõpp. Shtupoolikul on weel kontsert. Kontsert on samuti laagriplatfil. Lauludega esinewad läti, wene ja eesti koorid. Kuulajaid on palju. Istutakse maas metsa all. Rajab jütitaw noorte laul. Sga koor tahab weel pakkuda oma parimat.

Siis tuli lahtumine. Paat wiis meid eemale Suschenhofist. Kaugele on jäänud Suschenhof, kuid mälestus noortepäevadest Suschenhofis püsib.

⌘.

Süvendagem usuelu!

Mõtteid pärast uniooni noortekongressi.

Nii-siis, meie noortel on jälle ilusamaid elamuksi mööda — uniooni noortekongressis. Palju mõtlemist ja pingutust enne kongressi, palju head ja ilusat kongressi ajal, palju kauneid ja õhutatuid mälestusi pärast kongressi...

Tunnustada tuleb Eesti noorte pingutusi, kes nii suurel armul, üle 50-ne isiku, osa võtsid.

Ma ei kirjelda siin, kuidas kongress hästi korralda läks jne., seda kirjeldatakse teisel, ma tahaksin vaid jääda oma pealkirja juure.

Sügavamalt usuelu on ikka meie seas hinnatud. Pealiskaudsust ja leigust laidab pühakiri ja ka kogudus. Sügavama usueluga inimesed, noored on õnnistuseks kogudusele ja inimkonnale. Süüid sügavama usuelu järgi oli ka noortekongressi põhijehelised. Selle mõtte tugewamaks esiletõojaks tuleb nimetada H. W. Petersoni, general-konwerentzi noorloo-osakonna juhti. Kõigist ta kõnedest, algusest kuni lõpuni, võis seda kuulda.

Noorsoo probleemid on meil peaaegu ühesugused igal pool. On ühesuguseid muresid, raskusi, kaotusi, samuti ilusaid mõtte ja usuelu. Võitjal on ka üks hädakoht, pealiskaudsus. Meil on palju ilusaid korraldusi, meil on pühakirja selgeim seletus, meil on tähtsaim kuulutus praegusele rahwapäewale, kuid me wajame kõige selle juures rohkem pühitust, sügavamalt usuelu ja alatist wõiduelu.

Kuidas on see võimalik? Tulewad ju küsatused, mis siis teha? Küsatuse iseenesest pole patt, kui me sellele ei alistu. Kristust küsati kõiges, aga ta ei patustanud, waid wõitis kõik patud, — ta elas sügawat usu- ja wõiduelu. Nii ka meie, kui küsatuse tuleb, ei alistu sellele, waid wõidame. Kristus, hea lõber on meiega ja aitab wõitlusis wõidule. Aga kui oled tema käest lahti lastnud, siis kukud ja langed küsatuse ohwriks, — mis siis teha? Siis waata üles Kristuse peale, ta aitab sind jalule. Tunnista oma patud talle üles, ning tema on ustaw ja õige andestaja. Spi languse läbi paremini astuma, ning see langus olgu sulle sügavamale usuelule abiks.

Sügaw usu- ja wõiduelu saab olla ainult uus-sünni mõjul. Paljud meie noored ei tea seletada, mis on uus-sünnid. Ta ei ole paljas teooria, ta pole ka tunnete ülewoolus. Mis ta on siis? Kõneleja oli kaua otkinud parimat seletust sellele, kuni wiimaks sai ühelt wanalt õpetajalt seletuse: „Us-

siind on Sõna ja Piha Waimu ühendus Kristusele andunud siidames.“ „Teie olete uuesti siindinud, ei mitte kaduwast, waid huffaminemata seemnest, elawa Jumala Sõna läbi, mis igawesti jääb.“ Noored, kas te olete niiviisi uuesti siindinud, küsib kõneleja. Kas te elate wõiduelu. Wõitlejale on palju töotusi piibli wiimases raamatus. Kes wõidab, peab elupuuist sööma, tomale ei tee kahju teine surm, teda söödetakse warjule pandud mannaga ning ta saab kiviõele kirjutatud uue nime, ta saab meelewilla paganate üle, sest talle antakse koidutäht walgustajaks, tema nime ei kustutata elurakastust, waid teda tunnitatakse taewa ees, ta on kui sammas Jumala kojast ega peagi sealt enam ära minema, sest ta on siis Jumala linna kodanik ja kannab oma Jumala nime ning ta istub siis Kristuse aujärjele kui wõitja.

Wõiduelu on sügawaima usuelu tulemus. Noored püüdku seda saavutada. Meie noored ei pea olema pealiskaudsed usuelus, kergemeelsed sõnades ega tegudes, waid pidagu alati au sees meie suuri põhitõdesid, muuseas pühendatagu suuremat tähelepanu õigele hingamispäewapühitsemisele. Hingamispäew olgu suureks õnnistuspäewaks lastele, noortele ja wanematele. Teda ärge labastatagu igapäewaste jutuajamistega ega ka mitte mängudega, waid peetagu päewaks, millal ootame ja saame taewast õnnistusi.

Kõneleja kroonis oma kõnesid peagu alati ilusa tunnistus-koosolekuga. Pühakirumais filmapildeteks oli see aeg, millal koosolijad lastsid Piha Waimul mõni minut päris wäikeselt kõnelda oma siidamele. Täieline wäikus telgis... Ja Piha Waim rääkis paljudele. Palju tunnistusi, liihitesti ja haawatuid, wõis siis kuulda. Oli neid, kes esimest korda oma usuelus andsid tunnistusi. Aga see on üks wõit neile. Oli ka neid, kes sel tunnistuskoosolekul andsid esimest korda oma siidamele Isandale.

Nüüd, kui need ilusad päewad mööda, kui oleme alla tulnud mäelt nagu jüngrid ärastetamise mäelt, kui oleme oma Meistrit lähemalt näinud, ja kui nüüd oleme jälle igapäewase tegewuse juures, siis elagem, mu kallid noored, sügavamalt usuelu!

Ed. Mägi.

Eesti misjonikool.

Me elame teaduse ja kultuuri ajastul. Hariduse omandamisele pannakse suurt rõhku; sellele kulutatakse suured summad. Teadus on rakendatud inimsoo teenistusse ja tema läbi on maailma elu nägu suuresti muutunud. Haridus ja hõvilisatsioon on kindlasti kasuks inimsoole, kuivõrd seda kasutatakse õigesti ja heaks otstarbeks. Kõik tõsine tarkus tuleb ülalt. Maailmas on olnud suurte waimuannetega ja tarku mehi. Meid austatakse, kuid sageli unustatakse Jumal, kes on tarkuse allikas ja andja.

Tänapäevane haridussüsteem on ühekiilgne, kuna pannakse peamiselt rõhku mõistuse rikastamisele teadmistega. Hooletusse jäetakse waimuliku elu kasvatamine ja iseloomu arendamine. Maailm pole paremaks läinud iseloomult, waid isegi kurjemaks; seetõttu on elu raske. Jumala lapsed peawad olema Tema õpetatud. Tõeline kaswatus püüab harida ja arendada inimese mõistust ja ka südant. Suurte teadmistega mehed on olnud sageli patu orjad; nad pole jõudnud eneste üle walitsejeda; nende iseloomujooned on olnud alatud, kaugel jumaliku eestujust.

Kristlik kaswatus on seadnud endale ülesandeks edasi anda kaswandiiklusele wajalikke teadmisi käesolewas elus wõitlemiseks ja igawese elu saawutamiseks. Jeesus ütles: „Mis kasu oleks sellest, kui inimene kõik maailma endale kasuks saaks, aga oma hingele kahju teeks.“ Ilmaliku haridusega võib wõita maailma endale kasuks. Mu, kuuljust, warandust, mugawust, naudingut, ilu — seda kõike võib saawutada teadusega. Kui aga puudub südame haridus, siis on kõik muu asjata; see peab kord kaduma.

Wanemad panewad suurt rõhku laste haridusele. Nad püüawad kõigiti kindlustada oma lastele hea tulewiku. Selleks pole neile ükski mõeldaw ohwer liig raske, sest armastus oskab töötada, kannatada ja end ohwerdada. Wanemate hool on aga peamiselt pühendatud laste maie heakäekäigu kindlustamiseks. Teadmised ja haridus, mis lastele wõimaldatakse, peawad neile kasuks tulema siinse elus. Kuid mis saab lastest pärast surma, igawikus, sellest ei mõelda palju. Isegi kristlaste seas on küllalt selliseid wanemaid, kes oma lähinägelikkuses mõtlewad esimeses järjekorras oma laste käesolewale elule. Jumalik põhimõte: nõudke esiteks Jumala riiki ja tema õigust — unustatakse ära. On siis imestada, et palju meie lastest lähewad kaasa maailmaga ja jääwad kadumise tööle?

Tänapäewastes koolides walitseb jumalawastane ja ilmalik waim. Laste südamed on wastuwõttlikud sellele kõigile, mis neile õpetatakse; nad

waldawad oma õpetajaid. Teaduse nimel tühistatakse ja naeruwääristatakse kallid jumalikud tõesed, mis leida piiblis; nende asemele seatakse waleteadus, inimeste arwamised ja wäljamõeldused. Meie usukoolid peawad õpetama teadusi õiges walguises nii, et iga teaduse läbi Jumal saaks kõrgeks tõstetud ja tema tahtmine õpilaste südamedesse istutatud.

Kõige suurem walguise allikas on piibel. Piibli allikluse töö uurimine rikastab inimese mõistust suurte teadmistega ja arendab seda, hoiab seda ühikülge kaswamise, isegi kääbustumise eest, elustab mõttekäiku ja annab inimesele elutarkust. Kuiv teaduste kuhjumine pähe ei tee weel kedagi elu jaoks kõhuliseks ja eluwõitlustes wastupidawaks. Piiblikirjutused tasekaalustawad inimest ja annawad talle jõudu. Ükski teine teadus ei jaksa seda teha. Kõik raamatud kokku ei jõua oma mõju poolest wõistelda piibliga.

Kõige tähtsam on piibli mõju inimese loomusele. Kes uurib piiblit wastuwõttlikus waimus ja igatusega, et sealt Jumalat leida, see astub ühendusse igawese Issaga ja teda täidetakse jumaliku loomusega. Ewangeeliumi ülesanne on Jumala kuu ülesehitamine inimeseks. Kui koolis piiblile antakse wääriline paik teiste ainete seas, ja ka teisi aineid õpetatakse jumalafartuses ja õiges walguises, siis awaldub selline kool õnnistusrikas mõju õpilastele, mõju, mille tulemused on igawiku wäärtusega. Selline peab olema meie kooli mõju Gestsis. Seda tahab Jumal.

Misjuguine oleks kooliskäimise kasu? Mitmed noored küsiwad: „Kas ma jaan sellega endale leiba teenida?“ Me ei pea wõtma kooli walesti. Ükski kool ei anna inimesele teenistust ja leiwatükki. Kui oleme leidnud elu õige otstarbe ja elame Issandaga õiges wahelkorras, siis tema hoolitseb ka meie ülalpidamise eest. Mitmed leiawad tööd ja ka ülalpidamist Issanda juures wiinamäel. Töö kaswab; kaswama peab ka tööliste wägi. Tõsiijed ja wõimeliised noored leiawad alati tööd Issanda lõikuspõllul, olgu see kodumaal wõi wälismaal. Gesti ootab tublised jõudusid. Mii mitmele on Jumalast koht ette nähtud tööliste ridades. Sa ehk oled selleks määratud. Mitmed ei jää mitte seepärast tööst eemale, et nende jaoks pole enam kohta, waid nad ise ei näita üles enesekaswupüüdmata tõsist kristlikku waimu ja tegewust. Nad on kas ükskõiksed, hooletud, pealiskaudsed, wõi nende elu ei anna tunnistust Kristuse meeljust.

Kõigil peab olema see teadmine, et igalühel on koht Issanda töös. Kui kõik küll ei ole alatijalt misjonipõllul, ega jaa sealt endale eluülespidamist,

siiski on tal töö teha koguduses ja oma kaasinimeste seas. Sumal tahab noori jõude kasutada koguduse ametnikkudeks: koguduse juhtideks, kirjutajateks, osakondade juhatajateks, hooldajateks, õpetajateks jne. Me hindame väga meie koguduse ametnikkude tööd, kuid nende töö võiks veel wiljakam olla ja kogudusele parema ilme anda, kui nad oleksid liihinenegi aeg olnud meie koolis.

Sumal tahab kiiresti oma töö lõpetada. Wiimses mõtluses etendavad noored kõige tähtsamat osa. Kui noored sõdurid, kes täis elujõudu, peavad nad olema õieti õpetatud ja waimuliku wäega warustatud, et sooritada edukalt neile pandud ülesanne. Piiblitundide pidamises, heategevustöös, hingamispäewakoolis, noorte tegevuses, jah kõigis tööharudes on waja algatuswõimet, oskust ja jõudu. Seda peab pakkuma meie kool kõigile õppijale. Seepärast oleks wajalik, et iga noor külastaks kooli lühemat või pikemat aega.

Meie koolis õpetatakse üldteaduslikke aineid wastawalt praeguse kekkooli kawale. Nii saawad õpilased samad teadmised meie koolis, mis neile ilmalikkudes koolides pakutakse. Siis sellele on veel täielikum piibli, ajaloo, keelte, kirikuajaloo ja teiste usuõpetuslikkude ainete õppimine. Selle tõttu võib meie kooli eelistada teistele üldhariduslikkudele õppeasutustele. Meie koolides walitseb harilikult tõsine kristlik waim ja wennalik läbi käimine õpilaste wahel. Selline kristlik-ühiskondlik koostööwimine ja läbi käimine on tähtsaks kaswatuswahendiks ja ettewalmistajaks edaspidisele elule, kus tuleb kokku puutuda mitmesuguste inimestega. Koolis õpitakse teisi mõistma, hindama ja oma wahelordi kaasinimestega korraldama.

Meie koolis püütakse anda ka õpetusi praktilise elu jaoks. Mitmed õpilased on õppinud ära ametid, mis neile on kasulikud edaspidises elus, nagu tisleritööstus, majapidamine, aiandus, põllumajandus, klaasilihwimine, sepatöö jne. Kui oleme omandanud Gestic sobiwa krundi ja seal kooli ellu kutsumud, siis tahame ka rõhku panna tööstuse õpetamisele. Me võiksime veel mitmeti kooli kasulikust küljest kõnelda. Kõikwõdetult võib ütelda, et meie misjonikool peab wälja õpetama kehalielt, waimsielt ja waimulikult, selleks kaswatades ja harides tema kätt, pead ja südant — jeda kõik

Issanda teenistuseks ja kaasinimeste abistamiseks. Kooli ülesanne on sellega: ette walmistada Sumala riigi töölisi, koguduse ametnikke, tublijid koguduse liikmeid, kristlikke iseloomusid, elus läbi lõowaid ihu ja hinge poolest wäljaarenenud ja elu nõuetele kohandatud wõidukaid noori.

Wäga hea oleks, kui kõik meie noored võiksid teatud aeg õppida meie koolis. Selolewal kooliaastal, kus kooliklasside asupaik on Tallinnas, meie palwelas, peaksid püüdma kõik noored ja isegi wanemad liikmed, kes tahawad teha Issanda tööd, oja wõtta meie koolist. Tutwudes õppekawaga ja koolitingimustega, mis awaldatud teises artiklis, võib igaüks wabakuulajana walida wälja ained, mis ta tahab kuulata. Criti piibliained on tähtsad kõigile. Maks on võimalik ka üksiku aine eest, mida kuulatakse. Üks tund nädala kohta talwe jooksul maksab 2 krooni. Kui keegi wõtub näiteks jaksja keelt 4 tundi nädalas, siis maksab ta selle eest talwe jooksul 8 krooni.

Me oleme oodanud ja palwetanud seepärast, et jaakime Gesticse oma kooli. Näiid on meie ootus teostumas. Me saame head koolijõud ja tahame alata koolitööga õige plaani järele. Me palume teid, kui liikmeid, kõiki oma käed külge panna ja aidata. Te võite jeda teha oma mõjuga, kui räägite kooli kasuks ja õiges walguises jeda asja walgustate, te võite toetada meid rahalielt, te võite saata omad lapsed ja noorsoo kooli, te võite kõik palwetada kooli pärast, et see võiks olla õnnistuseks ja walguise paigaks, kus hinged võiksid kaswada tõe tundmises ja leida Sumala.

Kooli asutamine nõuab raha. Piiriame jeda toetada rahalielt korjanduse ajal või selleks eriliselt lubatud summadega. Kooli otsuses loete meie plaanidest lähemalt. Kõik annetused kwiteeritakse liidu kasjapidaja poolt.

Kooli asutamise plaan on rajatud piibli ja tunnistuste põhimõttele. Sumal on ise annud meile selle kristliku kaswatusplaani. Seepärast wõime uskuda, et ta aitab jeda ka läbi wiia. Tema abiga wõime ületada raskused. Tahame teda waldada ja tema nimel edasi minna. Sumal ise õnnistagu meie kooli Gestic!

G. Mey.

Misjonikooli kawa.

Näesolewa aasta peakoosolekul Tallinnas wõeti wastu otsus asutada Gesticse misjonikool. Selle otsuse läbiwiimiseks waliti kooli nõukogu. 3. juulil j. a. oli kooli nõukogu esimene istung, kus wõeti wastu järgmised otsused misjonikooli juhtes.

Misjonikooliga alustatakse sel aastal Tallinnas meie liidu ruumides, Merepuiestee 14-a. 1935./36. õppeaastal on ette nähtud kaks klassi. Nendes õpetatakse piiblikke ja teaduslikke aineid järgmise tundide arwuga nädalas.

Esimeses klassis:

Piiblit (Uus Testament)	5 tundi
Ujalugu	3 "
Geesti keelt	5 "
Saksa keelt	4 "
Inglise keelt	2 "
Matemaatikat	4 "
Loodusteadust	2 "
Maateadust	2 "

Kokku 27 tundi

Teises klassis:

Piiblit (Taanieli ja Salmut. r.)	4 tundi
Piibli põhiteadused	4 "
Kirikulugu	4 "
Ujalugu	2 "
Geesti keelt	3 "
Saksa keelt	3 "
Inglise keelt	3 "
Radina keelt	2 "
Matemaatikat	3 "
Loodusteadust	2 "

Kokku 30 tundi

Piibliaineid õpetatakse ettenähtud klassides Põhja-Euroopa Divisjoni nelja-aastase misjonikooli kava järgi. Teaduskirjelduste aineid võetakse läbi endise keskkooli esimese ja teise klassi kava ulatuses.

Kooli õppejõududeks on järgmised isikud, kelle vahel on jaotatud klassides läbiõpetatavad õppeained: R. Winglas, E. Mey ja E. Tiesnes. Peale nende isikute kuulub veel õppejõudude hulka keelte õpetaja, kelle isik selgub lähemal ajal.

Õppetöö algab 28. oktoobril j. a. ja kestab 11. maini 1936. aastal.

Misjonikooli õppemaks aastas on 50 krooni. Sisseastumismaks on 3 krooni.

Korteri üür on umbes 45 krooni aastas.

Söögira ha on umbes 115 krooni aastas.

Õpilastel, kes elavad oma vanemate või tuttavate juures Tallinnas, on vajalik maksta ainult õpperaha.

Õpilaste vastuvõtmine misjonikooli on avatud. Õpilasteks võetakse vastu mõlemast soost isikuid, kellel on kuueklassilise algkooli haridus. Vanematel isikutel, kes soovivad kooli astuda, kuid kellel ei ole kuueklassilise algkooli haridust, tuleb pöörduda koolijuhataja poole, kes otsustab nende küsimuse eraldi.

Peale õpilaste on ette nähtud vabakuulajad, kes võivad õppida isikuid aineid. Vabakuulajatele ei nõuta kindlat eelharidust. Õppeainemaks vabakuulajatele on 2 krooni aastas nädala tunni eest.

Sooviavaldused kooli sisseastumiseks tuleb jaata 15. augustiks juhataja R. Winglasele Merepuiestee 14-a, Tallinn, juure liigades haridust töendav tunnistus. Sooviavalduses olgu ära tähendatud, kas soovitakse elada ühiskorteris.

Rõigi kirjalikkude kui ka juuliste järelepärimiste ning küsimustega kooli suhtes pöörduda R. Winglase poole, kelle isiklik aadress on Kõhu tän. nr. 11, krt. 4, Tallinn.

Kooli nõukogu.

Ohvrinäädala tähtendus.

Ohvrinäädal on olnud juba palju aastaid õnnistusrikas korraldus adventkõiguduses. Tänu sellele korraldajele me oleme võinud oma tööliste hulka laial maailmatööpõllul järjest suurendada ja ilal pidada.

Ohvrinäädala alguslik plaan maksis osavõtmises terve kõiguduse kohta: jutlustajad, muud töölised, kirjanusewangelistid ja kõik kõiguduseliikmed. Sgailks pidi tooma ohvriks nädalapalga eneseohwerduse nädalal. Wiimastel aastatel on tekkinud mõte, et ohvrinäädalast osavõtt on mõeldud ainult jutlustajatele ja muudele töölisele. Teistel kõiguduseliikmetel ei tarwitsetawat oja wõtta.

General-konverents on aga uuendanud seda ohvrinäädala alguslikku plaani meie divisjoni ja

uniooni kaudu. Balti uniooni nõukogu on ka algusliku plaani uuenduse otsuse vastu wõtnud:

Ohvrinäädala plaan 1935. aastaks on järgmine:

a) Kõik osakonnad unioonis — unioon, liidud, misjonipõld, kool ja kirjanuselaod wõtawad oia ohvrinädalast.

b) Jutlustajad ja muud töölised kõigis meie töö harudes ohwerdawad ühe nädalapalga.

c) Kirjanusewangelistid ja kõiguduseliikmed kututakse üles jutlustajatele ja töölisele meie töös kaasa minema ja ohvrinädalal tooma oma wõimaluse järele wabatahtlik ohwer.

S. L. Rudy.

Ohvri õnnistus.

„Pärast oma hinge waewa peab ta head saama näha, ta peab saama küll, ja mu õige sulane teeb palju õigeks seeläbi, et nemad teda tunnivad; jest ta kannab kõik nende ülekohtu.“ Jes. 53, 11.

Jeesus tõi juurima ohvri: ta andis oma hinge lunastushinnaks inimsoo eest. Ohwer, millesse ohwerdaja paneb oma hinge, on kõige väärtuslikum. Seepärast tahab Jumal rõõmuft ja palwetajat andjat. Jeesus tõi oma ohvri — iseenda — palwes ja tahtlikult. Ta niijutas oma ohvri pisaratega seitsemaneft ja andis selle wabatahtlikult. Tema jum tõi meile elu, tema alandamine võimaldas meile ülendamise; tema waesus tegi meid rikkaks. Terwe maailm saab osa Jeesuse ohvri õnnistuseft.

Ohwiril on weel teine õnnistus — nimelt ohwritoojale endale. Jeesus „peab pärast hingewaewa head saama näha ja küll saama.“ Ta peab rõõmustama toodud ohvri tagajärgede üle. Päästetute hulgad on meie aulise Õnnistegija igawene ja ülim rõõm. See on tema ohvri wili.

Kristlastel on oma Meister eeskujuks. Sama meel olgu teil, mis Kristusel Jeesusel ka oli. Wil.

2, 5. Kristlaste ohwimeelsuse läbi on tuhanded ja miljonid leidnud rõõmu ja walguft. Usklikkude töö, ainelise ohwerdamise, ja oma elu pühendamise tulemusena täituvad igawikus taewa ruumid wõiduhüüetefst, mis kõlawad lunastatud hullkade suust. Sga ohwerdaja jumalalaps saab osa selleft ärarääkimata rõõmuft, mis tunneb Jeesus oma werpalga üle. Kristust ülendati pärast alandamist, mida nõudis temalt ohwer. Wilip. 2, 6—11. Jeesus tahab ka oma ohwimeelsed lapjed ülendada oma troonile. Nmut. 3, 21.

Ohwrinädal, mis on 3.—10. aug., annab meile võimaluse üles näidata meie ohwimeelsust. Ohwer on see, kui anname midagi ära, mis kuulub meile ja mida meil waja. Meie töölijed annawad weerandi oma kuupalgast. Jumal ootab, et ka liikmed ohwerdaksid teatud osa oma sissetulekust, olgu see nädalapalga juureses jummas wõi wähem. Loogem oma ohwer Kristuse meelsuses ja palwes 10. augustil. Õnnistus tuleb selleft teistele ja andjale enesele.

G. Rey.

Suure Arsti töö.

Kui Kristus oli kord ümber piiratud suurest rahwahulgast, siis „oli temal hale jüda nende pärast, jest nad olid rammunud ja ära pillatud, otse kui lambad, kellel ei ole karjast. Siis ütles tema jüngritele: Iõikust on palju, aga pijut töötegijaid.“ (Matt. 9, 36. 37.)

Pärast seda, kui patt ja haigused on inimsugu peaaegu kuustuhat aastat rõhunud, ei ole küll tarwis tõendust selleks, et inimkonna wastupanujõud haigustele on wähenenud ja nüüdisaja rahwapõlwe kehaline koftuwarisemine on suurem kui iialgi enne. Sgalt poolt tõuswad mitmesuguste haiguste all kannatajate waluhüüded. On kindel tõsiasti, et suurem osa neid haigusi ja kannatusi on teadmatuse ning terwishoiu ja keharawi põhiseadustefst üleastumise, kui ka päritud nõrga, haiglase keha tulemusjed. Ühelgi teisel ajal pole inimkond olnud nii suuresti orjastatud kõigest koormatuseft ja alandawateft harjumustefst, mis temalt riisuwad terwise ja igasuguse hingelise troosti, kui just nüüd. Sädad, mis ennemalt piirdusid wast ainult täiskaswanutele, on nüüd ifegi oma wõimusesse haaranud lapsealise noorsoo. Haigused, mis olid wanasti ifeloomustawad wanadusele, ümmitawad nüüd mõlemapanewalt kõrge suremuse noorte seas, ja peaaesjalikult niisuguses elueas, kus wastupanujõud peaks olema kõige tugewam. Haigused nagu wäht, inglisehaigus, juhtruhaigus ja lüdamehaigused on kahel wõi kolmel wiimasel aastasajal õige tuntud.

Haiguste suurenemisega käib inimese wastupanujõu wähenemine käsikäes. Kuna maailmas niisugune häda ja wiletsus wõtab wõimust, siis on prohwetikuulutuse waimu läbi näidatud, mis on Jumala koguduse ülesanne sellel ajal. Tunnist. I a. Iht. 304 loeme: „Kas kogudus ei peaks neid nõrku, haiglasi, abitud teadmatuid ja ebaharjumustes finniolewaid hingi, kes igatsewad lunastamist, hoiatama; nende eest hoolitsema ja neile õpetama paremaid eluwiise?“

Kristus — suur arst.

„Kristus on annud meile eeskju. Tema kuulutas kirjast ewangeeliumi ja tegi ka haiged, kes tulid abi otfides Tema juure, terweks. Tema oli suurim arst, keda maailm kunagi on tunnud, ja siiski ühendas Ta oma terwekstegewa tööga hingedepäästwa tõekuulutuse. — „Counjels on Seal“ Iht. 544.

Kristus töötas täies lihtsuses. Waadates sellele lihtsale wiisile, mis awaldus terwes tema töös, wõib sagudus loota, et ka tema saab hakkama oma ülesandega. Me oleme üliteaduslikul ajajärgul. Usutakse kergesti, et terwekstegemiskunst on üksnes olenew tehnilise hariduse poolest esilekerkimate meeste wõimetest ja osawuseft. Kuid peaaesjalikult on see siiski Jumala töö. Seepärast on ka Jumala kogudus täielikult wõimas tegema temale antud tööd, jest Jumal on kõige tundmise ja tarkuse allikas. Issanda ümmardaja ütleb meile:

„Issand soovib, et iga tööline teeks oma parimat. Need, kellel pole olnud võimalust saada erilist haridust mõnes meie arstlikus asutuses, usuwad, et nad võivad teha ainult vähe; kuid mõtelge sellele, minu armiad kaastöölised, et Kristus tähendamisesõnas talentidest ei ütle kuidagi, et kõik sulased said ühepalju. Üks sulane sai viis talenti, teine kaks ja kolmas ühe. Kui sul on ainult üks talent, siis kajuta seda targalt ja paljunda see läbi, et annad ta vahetajate kätte. Ühed ei saa niipalju, korda jaata kui teised, kuid igaüks peab tegema kõik, mis ta suudab, et talistada haiguse ja häda woogusid, mis ähwardavad üle ujutada meie maailma. Tule ja ole Issandale abiks; ole Tema abiks võitluses pimeduse võimude võimsa väe vastu. Issand tahab näha igat oma last warustatuna mõistuse ja teadmistega, nii et Tema auhikkus võiks avalduda siin maapeal tumestamata selguses ja väes. Kristus on annud oma kogudusele väe, teha samasugust tööd, nagu Tema tegi siin maailmas elades. Tema on tänapäev sama kaastundlik arst, nagu oli siis, kui elas siin. Me peatime haigetele teatavaks tegema, et Tema juures on parandav palsam igale haigusele ja ülesehitam jõud kõigile nõrkustele.“ Samas lht. 529.

Terwis ja paranemine on olenevad terwishoiuseaduste täitmiseft.

Nagu waimulik elus, nii ka siin ajalikus elus Kristus hindab neid, kes austavad Tema käskle. Looduseseadustele sõnakuulelikkuse ja nende õige kasutamise läbi terwed hoiavad oma terwise alal ja haiged leiavad tee paranemisele. Kristus töötas Iisraeli rahvast, juhusel, kui ta on sõnakuulelik Tema korraldustele ja käskudele, hoida kõigi egiptlaste haiguste eest — „sest mina olen Jehooa, sinu arst.“ (2. Moos. 15, 26.) Nii võime juba tänapäev elada läbi oma ihu muutmise, mis on ettevalmistus sellele lõplikule ümbermuutmisele.

„Paljud on oodanud, et Jumal kaitseks neid haiguste eest, sest et nad on Tema seepärast palunud. Kuid Jumal ei pannud nende palweid tähele, sest need inimesed polnud oma usku täiendanud tegudega. Armas Jumal ei tee mingit imet, et kaitsta neid haiguste eest, kes ise endast ei hooli, waid keitwalt astuvad üle terwishoiuseadustest ega tee jõupingutusi haiguste ärahoidmiseks. Kui me omalt poolt teeme kõik, mis suudame, et jääda terveks, siis võime ka oodata, et järgnewad õnnistusrikkad tulemused; siis võime ka usus paluda Jumalat, et Tema õnnistaks meie püüdeid terwise alahoidmises. Ja kui Tema nimi saab seeläbi austatud, siis wastab Ta meie palwele. Kuid igaüks peab olema selle üle selgusel, et temal endal on ka teha teatav osa. Jumal ei tee ühtki imet, et alal hoida terwist neil inimestel, kes avaldavad terwishoiuseaduste

wastu mõtlemata tähelepanematust ja end ise otse haigeks teemad.“ — „Counsel on Health“ lht. 59.

Udventistidele on usaldatud kõige täielikum terwishoiuseadus, mis ialgi ühelegi rahwale kuni antud. Üks õpetus teise järgi on neile saadetud Issanda ümmardaja läbi. Nende juhutuste abil on saanud meie rahwale oiafs palju õnne ja õnnistust, kuna see nende kaudu on võimaldanud jälle maailmale suure abi, nagu paistab meie terwishoiu asutuste kaswamisest ja selle töö hindamisest igalt poolt. Mõtelge, millist kaotust see tähendaks, kui meil poleks olnud seda inelikt terwishoiuseadust; me täname Jumalat selle õpetuse ja selle kasu eest, mis see walguis meile igale ühtikule on toonud. Terwiseuendamise kuulutuse läbi on tuhanded inimesed oma eluaastaid pikendanud ja kasulikumaks saanud oma kaasinimestele. Sajad noored inimesed on jellel alal oma hariduse saanud ning astunud päästmistöösse, kuna nad muudu oleksid olnud sellele tööle kadunud. Meie arstliku töö mõjul on awanud meie tööle suured abiallikad, mis on võimaldanud paljudele päästma töe tundmaõppimise. Inimesed on puutunud kokku meie terwishoiutööga, ning on õppinud tundma meie töde ja kogudust.

Siiski jääb weel meil kui rahwal wiia läbi suur ülesanne, enne kui Issanda töö jõuab lõpule. Paljudele on Kristuse tulemise puhuks wajalik isiklik ettevalmistus. Paljud on oma eluwiisides jäänud leigeks. Nad on pööranud mõnele õige tähtsatele terwishoiuseadustele vähe tähelepanu. Selles on meile kui rahwale suur ülesanne, et kogudust wiia järelemõttlikule seijukohale. Meie terwishoiutöö wäikesed algused wöörastel maadel on tõmmanud meie liikumisele walitjaringkondade tähelepanu, kes on seda terwishoiutööd siis omalt poolt ka toetanud. Hiinas, Indias, Silipiimidel ja ka Ameerikas on meil tõendus selleks, et meie terwishoiutöö wöidab meile sõpru. Peaaegu wööraste rahadega üles ehitatud haiglad tumistawad nende heatahtlikust juhtumisest meile ja meie tööle. Kuna Jumal liigutab meeste ja naiste südameid, et nad on walmis toetama seda head tööd, siis peatime meie kui rahwas seda asjaolu kallit hindama ning hoidma kõrgel terwishoiuseadusi, mis on kutsunud ellu selle liikumise.

Suur ja tähtis küsimus igaühel on niid see, et kas ma olen omandanud endale need waimulikud ja kehalikud omadused, mis Issand meilt ootab? Kallide töotuste põhjal on ülejäänud kogudusele see eesõigus oiafs saanud, seda kõike omandada. Iisraeli suguharudest öeldakse, kui nad Egiptusest läksid wälja, et „ei olnud ühtegi haiget nende seas.“ (Paul 105, 37.)

Rahwas, kes walmistub wastu minema
Issandale.

Apostel Paulus oma raamatus Tessaloniklastele kirjutab: „Alga rahu Jumal pühitjegu teid

läbi ja läbi, ja kõik, mis teil on, waim, hing ja ihu, saagu hoitud laitmata meie Issanda Jeesuse Aristuse tulemises. Ustaw on see, kes teid kutsub, küll tema ka seda teeb." (1. Tejs. 5, 23. 24.) Johannes kirjeldab neid, keda wiimsest rahwapölswest Jeesuse tulemisel lunastatakse: „Ja nende suust ei ole kawalust leitud, sest nad on weata Jumala aujärje ees." (Mat. 14, 5.) Need kirjakohad seawad meile silme ette rahwa, kes on saanutanud täiuslikkuse seisukoha. Nende inimeste juures on toimunud töö, mis on pühitsemud nende ihu ja hinge täiesti. Terwisewenduse kuulutust ei pea kuulutatama ainult terwele maailmale, kuni kõik inimesed on seda kuulnud, waid see peab täielise ümberfujunemise esile tooma ka nende elus, kes on kutsutud, et saada ümber muudetud. Kas teeme päew päewa järele, nädal nädala järele ja aasta aasta järele edusamme, et jõuda sellele seisukohale, mis on nähtud ette lunastatudel?

Me läheneme kiiresti lõpule, ning see oleks meile väga hea, kui me tuletame meele sõnu, mida on kirjutanud Issanda ümmardaja; need kõlawad järgmiselt: „Me walmistume ette, et minna wastu sellele, kes peab ilmuma taewa pilwedel saadetuna pühadest inglitest, et lõpetada täienemise töö õigeta usklikkude juures, kattes neid surematusega. Kui Tema tuleb, siis Ta ei hakka puhastama meid meie pattudest, kõrvaldama meie iseloomu puudusi wõi loomulikke nõrkusi. Kui see puhastustöö meie juures üldse sünnib, siis on see enne seda aega täiesti lõpetatud. Kui Issand tuleb, siis jääwad need, kes on pühad, ikka edasi pühaks. Kes on hoidnud oma ihu ja waimu püha, pühituses ning aus,

need saawad siis surematusega kaetud. Kuid ülekohutused, mitte-pühad ja roojased jääwad alati niisugusteks nagu nad on. Siis ei tehta enam midagi nende heaks, et kõrvaldada nende puudusi ja anda neile püha iseloomu. Sulataja ei istu enam oma sulatustöö juures, et jatkata oma tööd ning kõrvaldada nende patte ja wigu. See peab kõik tehtama nendel läbilatsumise tundidel. Müüd peab see töö meie juures täide wiidama." Tunnist. II a. lk. 355.

Suust sel ajal, kus Jumal on annud oma rahwale juurt walguft selle üle kuidas peaks elama, et edendada terwist ja hoiduda haiguste eest; ajal, kus teaduslike uurimuste kaudu on jõutud paremale loodusejeaduste tundmisele, mis kõik peab teenima selleks, et elada terwemalt; just sellel võimaluste ajal ergutab waenlane söögijärgi ja ilmalikke firesid mitmesuguste lihalikkude naudingute ja ärritawate lõbustuste järele, mis wiiwad inimkonna alla ja hullumisele. Niisugusel ajal me peame hoidma kinni järgmistest julgustawatest ja trööstiwatest sõnadest: „Sest Jumala arm, mis õnnistust saadab, on ilmunud kõigile inimestele. Ja juhataks meid, et me peame ära jalgama jumalakartmata elu, ja ilmalikud himud, ja peame mõistlikult ja dieiti ja jumalakartlikult elama sessinatšes maailmas. Ja ootama õnnist lootust, ja juure Jumala. ja meie õnnistegija Jeesuse au-ilmumist, kes isennast meie eest on annud, et ta meid pidi lunastama kõigest ülekohtust, ja puhastama enesele iserahwaks, kes usin on heale tööle. Seda räägi ja manitse ja noomi kõige kindlamisega.“

Dr. S. W. Miller.

Tartu kogudusel on puhkpillide orkester.

Tartu kogudus asutas tänawu kewadel puhkpillide orkestri. Ajutamise mõte tekkis juba talwel ning selleks peeti jutlustaja Mäe algatusel asutamiskoosolek. Seni puudusid mänguriistad, raha ja mängijad. Suhuse tõttu olid jõudjalt saada mänguriistad, seitse head mänguriista 410 krooni eest. Koguduse ja noorsoo kirjanuskappide rahade, mõne isiku kingituse ja suuremalt osalt laenuga suudeti tuua mänguriistad koju.

Kuid mängijaid polnud weel ühtegi. Kui paunad anti seitsemale mehele esmakordselt kätte, noo siis seda müra... Uga noorte õppijate suure pühiklikkuse ja energilise juhi Arnold Lume wäsimatul eestwõttel töö edenes niivõrd, et maikuu uniiooni noortekongressi jaoks pühendatud hingamis-päewal orkester wõis esmakordselt esineda ja saatis koguduse laulu. See oli kogudusele üllatuseliks. Riigutuse piiraraid nähti silmis..

Leinokord esines orkester noorsoo talwehooja lõpetuskoosolekul ning kolmas kord juba wäljaõidul. Jutlustajad G. Mägi ja W. Kärmas korraldasid koosolekul maal Kastre ja Mhjal nelipühade ajal. Orkester julges üegi, muudugi juure kõhlemise ja eneseäravõitmise järele, laawal, millega sõitšime maale, mängida paar ilusat adventlaulu.

Braegu, juurewahaaja tõttu ei ole kõik mängijad kohal, siiski tehakse harjutusi kohalwiibijatega ning jügisel jatkub tugew töö. Jutlustaja Mägi awaldas soowi, et orkester tuleks temale appi awalikus kuulutustöös tulewal talwel Tartus, mida meeleldi tahetakse ka teha. Soodame Jumala õnnistust meie orkestrile ja tahame innuga selles mängida. Usume, et suudame ka oma wõla õigel ajal tasuda.

Tartlane.

Toimetuselt.

Ruumipuuduse tõttu jääwad ära mõned kirjutused noorte misjonikoosolekuist, milled awaldame hili-nemisega järgmises numbris.

Wäljaandja: S. B. Adw. K. Eesti Liit. Toimetus ja talitus: Merepuiestee 14-a. Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Warengrub. Abitoimetaja: S. Pilt.

Tellimishind: Afsitnu mber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastas 150 senti. Posti joofseto artwe 192.

Tallinna Eesti Kirjastus-Ühise trükituba, Pilt tän. 2, 1935.

Hind 15 senti.

